

מבט ממלון "המלך שלמה" אל האגונה והטיילת
מרכז חייה הילילה של אילת

לתרם לפיתוח העיר אילת. למרות שלא היכרתי את שוקי-התיירות כאן.

● כלומר, לא ביקרתי באילת 20 שנה, עד שהזדמנות עליידי מישרד-התיירות? בוודאי שביקרתי. אמרתי לך שהתאהבתי במקום. וכשאני מתאבק, אני לא זונה.

באתי לאילת לחופשות כל אימת שיכולתי. נהגתי להתאכסן במלון מלכת שבא. מתוך סנטי-מנטים. ואז, כשהזדמנות כאורה מישרד-התיירות, ב-1980, החלטתי שאבוא לכאן לא רק כדי לבלות חופשות אלא גם כדי לבנות ולהשקיע.

● כמה בדיוק מתבטאת המעורבות שלך בתחום התיירות הבינלאומית? להבדל: שאני עומד בראשה יש בתי-מלון בספרד.

● כמה בתי מלון? עשרה. וכעת הקמנו חברה בישראל. הנקראת ישראלוטל. שבבעלותה מלון המלך שלמה היחדש ועוד מלונות.

● יש הבדל בין המלונות הקיימים בישראל לבין אלה שאתה מחזיק בי ספרד?

רוב המלונות בישראל מנוהלים בסגנון אמריקאי — מלונות שבהם אתה לו ויכול לאכול

„מלדתי בצד הלא-נכון של לונדון. כשהייתי ילד, התגוררנו ארבעה ילדים בחדר אחד“

ארוחת-בוקר. אנחנו מתמחים במלונות המיועדים לחופשות. העיקרון שלנו הוא להציע את מה שרוב האנשים היו רוצים לקבל בחופשתם. במחיר השווה לכל נפש.

הייתי אומר שאנחנו מעניקים שירותים של חמישה כוכבים במחירים של שלושה כוכבים.

● כמה זה מתבטא?

אנחנו נותנים לנופשים במלונות שלנו ספורט, פעילויות ואטרקציות. אוכל טוב, תנאים מעולים.

מועדוני-בריאות, סאונה, ג'קוזי, לוקסוס שאין להם בבית: כל טוב תמורת מחיר השווה לכל נפש.

● אם אתם מעניקים כל כך הרבה שירותים, וידיי לי שבעיקרון אינך גובה תשלום נוסף על השירותים האלה, איך, בעצב, אתה מרוויח כסף?

הסוד הוא בכך שהתפוסה במלונות שלנו תמיד מלאה. אין זה סוד כי התפוסה ברוב מלונות אילת היתה השנה עד 53%.

אצלנו בהמלך שלמה. המלון היה כל הזמן בתפוסה של 80%.

● לפני שלוש שנים ושנתיים היתה אילת עיר כמעט מחוסלת מבחינת התיירות. כיצד הצלחת לשכנע תיירים לבוא לישראל?

הבנתי שכדי להביא תיירים לאילת, אני חייב

ממנו פרטים אלה או אחרים על הביורגריה שלו.

אני מבקשת תמונות. מסתבר שאין לו תמונות, גם לא במישרד יחסי-הציבור. „אני מצלם את המלונות שלי. לא את עצמי.“ הוא אומר. כשאני מתעקשת על תמונות, הוא מתייצב כמו שעון לתצלומים. ממלא אחרי הוראות הצלם כמו ילד-טוב-ירושלים.

אפילו יורד למועדון-הבריאות. שם מאמנת ורד ציבעון את נבחרת הכדורסל של אילת. ומוכן להצטלם — כמה שזה ייראה מגוחך — ליד המכשירים.

לכונה אחת מוצאת חן בעיניי יותר מכל באופיו של האיש: לאורך כל שיחתנו הוא מסביר לרעיונותי בשפת-החרשים ומתרגם לה את דבריו. הרעיה נולדה שומעת והתחרשה במשך השנים. לואיס מספר לי שהוא וילדיו הלכו לבית-ספר מיוחד ללמוד את שפתה של הלן קלר. כדי שיוכלו לשמור על קומוניקציה עם האשה והאם.

הוא דואג לה כמו שדואגים לילדה. מבקש שתאכל. מקפיד שתהיה בעניינים. אחרי שאני נפרדת ממנו. אני משוחחת על האיש עם מלונאים אילתיים. לתדהמתי הרבה. במקום לקדם בברכה משקיע ויזם מסוגו של לואיס. המשקיע הון-עתק בפירסומת לעיר אילת. הם מסתייגים ממנו: „ומה יהיה אם מחר הוא יריב עם הממשלה ויוציא מפה את כל ההשקעה שלו?“ אומר לי אחד. שאני דווקא מכבדת מאוד. „הוא כובש את אילת ומשתלט על שטחים. זה לא מוצא חן בעיניי שאדם אחד יחזיק כל-כך הרבה רכוש בעיר.“ אומר לי קפיטליסט ידוע. שיש לו בעצמו רכוש לא מועט בעיר אילת.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן לכללך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקו ואומר לי: „למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית.“

אני לא טעיתי. מה שבטוח הוא. אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת. הם אלה שטועים.

לואיס. ובעוד אני והשאלה על שפתיי. אני שומעת אותו מכתוב למזכירתו הצמודה — זו הטסה איתו במטוסו הפרטי מארץ לארץ — מיכתב המאשר את נסיעתה של ורד ציבעון ללונדון. לרכישת ציוד מכשירים למועדון-הבריאות.

לואיס זריז כשד. איש במיטב שנותיו. הנוהג כנער. אינו מתעכב על פרטים. הוא

„אני רוצה להפוך את הטיילת למקום כמו סן פאב, מיסעדות, בחי קפה. החלום שלי הוא לفتح את המקום, שיהיה מרכז חייה הילילה של אילת“

מדבר ישר ולעניין. כדי לעקוב אחריו. אני צריכה לרוץ. הוא הולך במהירות של רץ-מרתון. נמוך קומה. לבוש בחליפת ספארי וזקנקו קטן מזדקר מסנטרו.

הוא אינו נוטה להתראיין. התשובות שקיבלתי על בקשתי לראיין אותו היו שליליות. הבעיה היתה שאיש לא שאל אותו. כולם שיערו שהוא יסרב. כי הוא לא מתראיין. כששאלו אותו. קיבל המלצה חמה מידידי מיכאל. איש שארם-אל-שיח, ואמר מייד כן.

את השיחה איתו אנחנו עורכים בברכה. הוא מגיע לראיון עם רעיונות. הגברת חירשת. ומתנצלת לפניי שלא תיקח חלק בשיחה. מכיוון שאינה שומעת. „לא מפני שאני טיפשה ולא מבינה“ כהגדרתה. היא לבושה בצניעות — לעולם לא תנחש שהיא אשתו של אילת-היירות בינלאומי — מיכנסי-כותנה כחולים. חולצה לבנה. שום תכשיט. פנים נקיות מאיפור. היא יושבת עם מיכאלו הלבוש כדורסל בג'נס. יחף. סוודר חום לגופו וכובע קש לראשו.

העובדה כי מכל האילתים הפך לואיס את

חברתו של לואיס. ישראלוטל. תנהל את המקום. ואם היא תנהל אותו כפי שהיא מנהלת את המלך שלמה — יש להניח שעוד תהיה לו עדנה.

בטוח וזיקת-אבן נמצא מלון אייל. מלון קטן ועממי. כרגע משוכנים בו עובדי המלך שלמה. בעתיד רוצה לואיס להפוך אותו למלון שיהיה זול אבל יספק שירותים יקרים. לא הרחק משם מלון ספורט הנמצא בשלבי בניה כמעט אחרונים — בניה שנעצרה בשל בעיות. לואיס. כך אומרים. רכש את המלון. הוא מספר לי שעדיין לא חתם על החוזה. אך נותן לי להבין שגם המלון נמצא בכיס שלו.

לא הרחק משם מלון מלכת שבא. בעבר פאר-מלונות-אילת. שירד מגדולתו. לואיס זוכר לו חסד-נעורים. המלון הזה שימש את לואיס כשהגיע לאילת בפעם הראשונה לפני 20 שנה. המלון הזה היה מלון-הפאזר הראשון שבו התגוררתי בחיי. כיום לא נותר הרבה מהפאר של פעם. לואיס. כך אומרים. יחזיר עטרה ליושנה.

על הטיילת של הלגונה. מתחת לגשר. הוא בונה עיר שלמה: בתי-קפה. מיסעדות. חנויות. את הטיילת כבר ריצף וקישט בתאורות-רחוב יפהפיה. וכבר יש בתי-קפה על מעגן הסירות. ממש על פני המים. כבר מטיילים שם אילתים שלובי-זרוע ותיירים העושים את מסלולם הקבוע לאורך החוף ומעל לגשר.

לואיס מבטיח שיהפוך את הלגונה לסאן-טרו. הלוואי שיעליח להביא לכאן גם את בריגיט בירו.

במועדון המלך שלמה אני פוגשת את ורד ציבעון. המורה למחול האירובי. עסוקת ה-פירסומת. שנעלמה לחלוטין מהאופק התל-אביבי. ורד כרגיל: טובה של מרץ בלתי-נדלה. לא שוקטת על שמריה. היא נישאה לרוחק אילתי וקבעה את ביתה בעיר. לצפון היא באה רק כדי לנסוע בשליחות של לואיס — לנמל התעופה ב'רגוריון ומשם ללונדון.

ורד ציבעון ודייוויד לואיס גילו זה את זה. הוא גילה את הפוטנציאל העצום הטמון בגברת הזו. המזיזה הרים. ונתן לה לנהל את מועדון-הבריאות של המלון. היא כבר מרוקדת מדי בוקר. מעל לגשר המחבר את הבריכות. את אורחי המלון והמלונות ה-שכנים. חבר שלי. שהתארח בקיסר סיפר לי כי פגש בחורה אצל רפי נלסון. הצליח לשכנע אותה לבלות לילה סוער בחדרו. בבוקר נמלו שדודים על המיטה. הרוגים מרוב עייפות.

לואיס ליד מטוסו הפרטי
פעם בחודש לישראל

מיכאלו הזרוק לידידו בנפש. מלמדת על האיש לא פחות מהפרוייקטים הענקיים שהוא אחראי להם באילת ובעולם.

עוד מצטרף לשיחה חן בראדון. עוזרו הישראלי של לואיס. האיש שהכין את התשתית להשקעותיו של המולטי-מיליונר באילת.

לואיס מזמין מרק-בצל. המלצרית. כמובן. מחייבת אותו. היא לא יודעת שהוא האיש המשלם את הצק שלה בסוף החודש. השיחה קולחת. לואיס. למרבה הפלא. איש צנוע. ממעט להחשיב את עסקיו. כמעט שלא מדבר על עצמו. בקושי אני מצליחה לסחוט

לא הספיקו לעצום עין והופ — התעמלות-בוקר של ורד ציבעון הקפיצה אותם מה-מיטות.

הפגנה בין הקפצה אחת לשניה היא מספרת לי. שלואיס החליט לפתוח במלון ספורט חוות-בריאות. היא תהיה זו שתנהל בשבילו את החווה. שיהיו בה דינאטיקנות ורומא. והיא תנוהל בסיגנון חוות-הדיאטה המפורסמות באנגליה: אנשים יבואו ל-שבוע-שבועיים כדי לרזות.

בשלב זה. היא מגלה את אוזניי. יהפכו שתי קומות של המלך שלמה לחוות-בריאות כזו. אני לא מספיקה לברר את הסיפור עם